

แนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูผู้สอน

Guidelines for Enhancing Classroom Research Competency

for Teachers

เตือนใจ แสงไกร

นักวิชาการอิสระ

Tueanchai Saengkrai

Independent scholar

Corresponding Author E-mail : seang986@gmail.com

(Received: 27 January, 2025; Edit: 27 March, 2026; accepted: 27 March, 2026)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูผู้สอน และ 2) เสนอแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในบริบทสถานศึกษา กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้และการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น จำนวน 7 คน ผู้บริหารสถานศึกษา ที่มีบทบาทในการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการวิจัย จำนวน 7 คน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวิจัยทางการศึกษา ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 7 คน รวมทั้งหมด 21 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้รูปแบบการบรรยายเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า 1) แนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูผู้สอนควรมุ่งเน้นการพัฒนาอย่างรอบด้าน ทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ โดยเฉพาะการพัฒนาจากปัญหาจริงในชั้นเรียน และ 2) ผลการเสนอแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในบริบทสถานศึกษา ผลการวิจัยที่เสนอให้บูรณาการการวิจัยในชั้นเรียนเข้ากับการจัดการเรียนรู้ในบริบทของสถานศึกษา สะท้อนให้เห็นว่าการวิจัยไม่ควรถูกแยกออกจากการสอน แต่ควรเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน

คำสำคัญ : การเสริมสร้างสมรรถนะ, การวิจัยในชั้นเรียน, ครูผู้สอน

Abstract

This study aimed to 1) examine guidelines for enhancing classroom research competency among teachers, and 2) propose approaches for developing teachers' classroom research competency in alignment with learning management within the school context. The key informants consisted of 21 participants selected through purposive sampling, including 7 teachers with experience in instructional management and classroom research, 7 school administrators who play roles in promoting and supporting teachers' research competency development, and 7 experts in educational research with expertise in classroom research. The research instrument used for data collection was a semi-structured interview, which yielded an index of item-objective congruence (IOC) of 1.00. Data were analyzed using descriptive analysis.

The research findings revealed that: 1) The guidelines for enhancing classroom research competency among teachers should emphasize comprehensive development in terms of knowledge, skills, and attitudes, particularly focusing on development derived from real classroom problems. 2) The proposed approaches for developing teachers' classroom research competency in alignment with learning management within the school context highlighted the integration of classroom research into instructional practices. This finding reflects that research should not be separated from teaching, but rather function as an integral part of the process of improving the quality of student learning.

Keywords: competency enhancement, classroom research, teachers

บทนำ

การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยี จำเป็นต้องอาศัยครูผู้สอนที่มีสมรรถนะรอบด้าน โดยเฉพาะสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ตอบสนองต่อความแตกต่างของผู้เรียนและบริบทของสถานศึกษาอย่างแท้จริง การวิจัยในชั้นเรียนช่วยให้ครูสามารถวิเคราะห์ปัญหา พัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ และปรับปรุงการสอนบนฐานของข้อมูลเชิงประจักษ์ ส่งผลต่อการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณภาพผู้เรียนโดยรวม (ทศนา แคมมณี, 2564)

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาวิจัยและรายงานการพัฒนาครูที่ผ่านมา พบว่าครูผู้สอนจำนวนไม่น้อยยังขาดความรู้ ความเข้าใจ และทักษะที่จำเป็นในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบ ปัญหาที่พบได้บ่อยได้แก่ การกำหนดปัญหาวิจัยที่ไม่สอดคล้องกับสภาพจริงในชั้นเรียน การเลือกใช้ระเบียบวิธีวิจัยที่ไม่เหมาะสม รวมถึงการวิเคราะห์และการนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้อย่างไม่เกิดประสิทธิผลเท่าที่ควร (สมาน อัครภูมิ, 2561)

นอกจากนี้ ภาระงานด้านการสอนและงานธุรการของครูผู้สอนที่มีจำนวนมาก ยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้การดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนไม่ต่อเนื่องและขาดความยั่งยืน ครูจำนวนหนึ่งมองว่าการวิจัยเป็นภาระเพิ่มเติม

มากกว่าจะเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการพัฒนาวิชาชีพ ส่งผลให้การวิจัยในชั้นเรียนถูกดำเนินการเพียงเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดของหน่วยงาน มากกว่าการนำไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนอย่างแท้จริง (Bush, 2020)

ด้วยเหตุผลดังกล่าว การเสริมสร้างสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูผู้สอนจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง โดยควรมุ่งเน้นการพัฒนาอย่างเป็นระบบ ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ Bloom (1956) รวมถึงการสนับสนุนจากผู้บริหารสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การศึกษาแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยให้ได้ข้อเสนอเชิงพัฒนา ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาครูผู้สอนให้เป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต และเป็นนักวิจัยในชั้นเรียนอย่างแท้จริง อันจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพการศึกษาอย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูผู้สอน
2. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในบริบทสถานศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ได้แก่ ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น ที่มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้และการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 7 คน ผู้บริหารสถานศึกษา ที่มีบทบาทในการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการวิจัย จำนวน 7 คน และ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวิจัยทางการศึกษา ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 7 คน รวมทั้งหมด 21 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูผู้สอน โดยแบบสัมภาษณ์ประกอบด้วยประเด็นคำถามที่ครอบคลุมสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ ความรู้ ทักษะ และเจตคติด้านการวิจัย รวมถึงแนวทางการพัฒนาและการสนับสนุนจากสถานศึกษา

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน เพื่อนำมากำหนดกรอบแนวคิดและประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์
2. กำหนดโครงสร้างและร่างแบบสัมภาษณ์ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ครอบคลุมประเด็นสำคัญอย่างเป็นระบบ
3. นำแบบสัมภาษณ์เสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยพิจารณาความเหมาะสม ความชัดเจน และความสอดคล้องของคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย มีค่าเท่ากับ 1.00
4. ปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์ ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้เครื่องมือมีความเหมาะสมและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

5. ทดลองใช้แบบสัมภาษณ์ กับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อตรวจสอบความชัดเจนของคำถามและความเหมาะสมของการใช้ภาษา ก่อนนำไปใช้จริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญโดยใช้ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง เป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยประสานงานกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย แนวทางการเก็บข้อมูล และขอความยินยอมในการให้ข้อมูล

2. ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญตามประเด็นคำถามที่กำหนดไว้ในแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง โดยเปิดโอกาสให้ผู้ให้ข้อมูลแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระและครอบคลุมประเด็นที่เกี่ยวข้อง

3. ผู้วิจัยบันทึกข้อมูลจากการสัมภาษณ์ด้วยการจดบันทึกและบันทึกเสียง ทั้งนี้ได้รับความยินยอมจากผู้ให้ข้อมูลล่วงหน้า

4. ผู้วิจัยตรวจสอบความครบถ้วนและความถูกต้องของข้อมูลภายหลังการสัมภาษณ์ และนำข้อมูลที่ได้นำมาถอดความ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาถอดความจากการบันทึกเสียงและบันทึกภาคสนามอย่างละเอียด

2. ตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของข้อมูลโดยการอ่านทบทวนซ้ำหลายครั้ง เพื่อทำความเข้าใจภาพรวมของข้อมูล

3. จัดหมวดหมู่ข้อมูลและกำหนดรหัส (Coding) ตามประเด็นที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

4. วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อสังเคราะห์ประเด็น แนวคิด และแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูผู้สอน

5. สรุปและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบการบรรยายเชิงพรรณนา พร้อมเชื่อมโยงกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูผู้สอน

ประเด็นการวิเคราะห์	รายละเอียดผลการวิจัย
ด้านความรู้การวิจัยในชั้นเรียน	ครูผู้สอนควรมีความรู้เกี่ยวกับหลักการวิจัยในชั้นเรียน การกำหนดปัญหาวิจัยจากบริบทจริง การออกแบบการวิจัย เครื่องมือวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล และการนำผลไปใช้
ด้านทักษะการวิจัยในชั้นเรียน	ครูควรได้รับการพัฒนาทักษะเชิงปฏิบัติ ได้แก่ การตั้งคำถามวิจัย การเก็บและวิเคราะห์ข้อมูล การเขียนรายงานวิจัย และการใช้ผลการวิจัยพัฒนาการเรียนการสอน

ประเด็นการวิเคราะห์	รายละเอียดผลการวิจัย
ด้านเจตคติและแรงจูงใจ	ครูควรมีทัศนคติเชิงบวก เห็นคุณค่าและความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนในฐานะส่วนหนึ่งของการพัฒนาวิชาชีพ
การสนับสนุนจากสถานศึกษา	ผู้บริหารและสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนด้านนโยบาย เวลา ทรัพยากร และการสร้างบรรยากาศเอื้อต่อการทำวิจัย

จากตารางที่ 1 แสดงว่า ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่า แนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูผู้สอนควรมุ่งเน้นการพัฒนาด้านรอบด้าน ทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ ควบคู่กับการสนับสนุนจากสถานศึกษาและการเรียนรู้ร่วมกันของครู เพื่อให้การวิจัยในชั้นเรียนเกิดประสิทธิผลและความต่อเนื่อง

2. ผลการเสนอแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในบริบทสถานศึกษา

แนวทางการพัฒนา	รายละเอียด
การบูรณาการการวิจัยกับการจัดการเรียนรู้	ส่งเสริมให้ครูนำปัญหาจริงในชั้นเรียนมาเป็นประเด็นวิจัย และใช้ผลการวิจัยปรับปรุงการจัดการเรียนรู้
การพัฒนาเชิงปฏิบัติการ	จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ การโค้ช และการให้คำปรึกษาด้านการวิจัย เพื่อเสริมสร้างทักษะอย่างเป็นรูปธรรม
การสนับสนุนเชิงบริหาร	ผู้บริหารจัดสรรเวลา ทรัพยากร และแรงจูงใจ เพื่อสนับสนุนการวิจัยในชั้นเรียนของครู
การใช้และเผยแพร่ผลการวิจัย	ส่งเสริมการนำผลการวิจัยไปใช้จริง และการเผยแพร่ผลงานในระดับสถานศึกษาและระดับวิชาการ
การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	สนับสนุนให้ครูพัฒนาสมรรถนะการวิจัยอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

จากตารางที่ 2 แสดงว่า แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนควรเชื่อมโยงการวิจัยเข้ากับการจัดการเรียนรู้ในบริบทจริงของสถานศึกษา โดยเน้นการพัฒนาเชิงปฏิบัติการ การสนับสนุนเชิงบริหาร และการนำผลการวิจัยไปใช้และเผยแพร่ เพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนรู้และวิชาชีพครูอย่างยั่งยืน

อภิปรายผลการวิจัย

1. อภิปรายผลการศึกษาแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูผู้สอนผลการวิจัยพบว่า แนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูผู้สอนควรมุ่งเน้นการพัฒนาด้านรอบด้าน ทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ โดยเฉพาะการพัฒนาจากปัญหาจริงในชั้นเรียน ผลดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ ทิศนา ขมมณี (2564) ที่ระบุว่า การพัฒนาครูควรเน้นการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงและการสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ครูสามารถพัฒนาการสอนได้อย่างต่อเนื่องบนฐานข้อมูลเชิงประจักษ์ นอกจากนี้ ผลการวิจัยที่ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของเจตคติและแรงจูงใจต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ยังสอดคล้องกับ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญา (Social Cognitive Theory) ของ Bandura ซึ่งอธิบายว่าความเชื่อมั่นในความสามารถของ

ตนเอง (Self-efficacy) มีผลต่อการตัดสินใจลงมือปฏิบัติของบุคคล เมื่อครูมีทัศนคติเชิงบวกและเห็นคุณค่าของการวิจัยในชั้นเรียน จะส่งผลให้เกิดการพัฒนาสมรรถนะการวิจัยอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑามาศ วัฒนกุล และคณะ (2565) ที่พบว่า ครูที่มีเจตคติเชิงบวกต่อการวิจัยจะสามารถดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่องมากยิ่งขึ้น

2. อภิปรายผลการเสนอแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในบริบทสถานศึกษา ผลการวิจัยที่เสนอให้บูรณาการการวิจัยในชั้นเรียนเข้ากับการจัดการเรียนรู้ในบริบทของสถานศึกษา สะท้อนให้เห็นว่าการวิจัยไม่ควรถูกแยกออกจากการสอน แต่ควรเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ผลดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิด Active Learning และ Reflective Practice ที่เน้นให้ครูใช้การสะท้อนผลการสอนและข้อมูลจากชั้นเรียนในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปาริชาติ บุญช่วย และคณะ (2564) ที่พบว่า การบูรณาการการวิจัยในชั้นเรียนเข้ากับกระบวนการจัดการเรียนรู้ ช่วยให้ครูสามารถพัฒนาการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เชิงลึกจากสถานการณ์จริงในห้องเรียน อีกทั้ง ผลการวิจัยที่เน้นบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาและการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) สอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนางานองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) ของ Senge ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการสนับสนุนเชิงนโยบาย การจัดสรรทรัพยากร และการเรียนรู้ร่วมกัน เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาศักยภาพครูงานวิจัยของ สุภาวดี แสงทอง (2566) พบว่า สถานศึกษาที่ส่งเสริม PLC และสนับสนุนการวิจัยในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบ ช่วยให้ครูสามารถนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนาการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมกับบริบทและเกิดความยั่งยืน

โดยสรุป แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนควรเป็นการพัฒนาเชิงระบบ เชื่อมโยงการวิจัยกับการจัดการเรียนรู้จริง และได้รับการสนับสนุนจากสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพการศึกษาในภาพรวม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 สถานศึกษาควรนำแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนไปบูรณาการเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาครูและการจัดการเรียนรู้ โดยส่งเสริมให้ครูใช้ปัญหาจริงในชั้นเรียนเป็นฐานในการทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุนด้านนโยบาย เวลา และทรัพยากร รวมถึงการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อเอื้อต่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาทักษะการวิจัยของครูผู้สอน

1.3 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดกิจกรรมพัฒนาครูในรูปแบบการอบรมเชิงปฏิบัติการ การโค้ช และการให้คำปรึกษาด้านการวิจัย เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนอย่างเป็นรูปธรรมและสอดคล้องกับบริบทสถานศึกษา

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการพัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในบริบทที่หลากหลาย เช่น ระดับการศึกษา หรือประเภทสถานศึกษา เพื่อเปรียบเทียบและขยายองค์ความรู้ให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรดำเนินการวิจัยเชิงพัฒนา หรือวิจัยเชิงทดลอง โดยนำแนวทางที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ไปทดลองใช้จริง เพื่อศึกษาผลต่อสมรรถนะการวิจัยของครูและผลลัพธ์ด้านการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน

2.3 การศึกษาปัจจัยสนับสนุนและอุปสรรคในการเสริมสร้างสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในระยะยาว เพื่อพัฒนาแนวทางที่เหมาะสมและยั่งยืนมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- จุฑามาศ วัฒนกุล, และคณะ. (2565). เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูและความสัมพันธ์กับคุณภาพการดำเนินการวิจัย. *วารสารการวิจัยทางการศึกษา*, 17(2), 45–60.
- ทิตนา แคมมณี. (2564). *ศาสตร์การสอน: แนวคิดการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน* (พิมพ์ครั้งที่ 9). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปาริชาติ บุญช่วย, และคณะ. (2564). การบูรณาการการวิจัยในชั้นเรียนกับการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะครู. *วารสารครุศาสตร์*, 49(1), 89–104.
- สมาน อัครภูมิ. (2561). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน. *วารสารการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา*, 39(3), 15–28.
- สุภาวดี แสงทอง. (2566). การพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของครู. *วารสารการบริหารการศึกษา*, 14(2), 101–116.
- Bloom, B. S. (1956). *Taxonomy of educational objectives: The classification of educational goals. Handbook I: Cognitive domain*. David McKay.
- Bandura, A. (1997). *Self-efficacy: The exercise of control*. W. H. Freeman.
- Bush, T. (2020). *Theories of educational leadership and management* (5th ed.). SAGE Publications.
- Senge, P. M. (2006). *The fifth discipline: The art and practice of the learning organization* (Rev. ed.). Doubleday.